

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/839/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213239624
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1213239624.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Bratislava, Olejkárska č.1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom v Bratislave, Námestie Martina Benku č. 9, proti odporcovi: W. Č. Í. T. , narodený dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom J., R. Č.. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou P. C., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava II., o zaplatenie sumy 50,70 €, s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 13. júna 2014, č.k. 21 C 92/2014-24, vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeňuje tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 16,50 € z dôvodu zaplateného súdneho poplatku, v sume 29,29 € pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta v Bratislave, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 13.6.2014, č.k. 21 C 92/2014-24, uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pretože odporca dňa 23.5.2013 cestoval linkou MHD č. 87 v Bratislave bez platného cestovného lístka. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 760 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 2 písm. b/, § 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave. Navrhovateľovi zároveň priznal náhradu trov konania v sume 16,50 € v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., § 149 ods. 1 O.s.p., § 150 ods. 2 O.s.p. Pri rozhodovaní o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania súd prihliadol na výšku pohľadávky, keď ide o drobný spor. Priznal mu len náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 €. Hoci si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 87,88 €, čo predstavuje spolu trovy konania v sume 104,38 € (viac ako dvojnásobok dlžnej sumy), takéto trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke, a teda je dôvodné náhradu trov konania v uvedenom rozsahu znížiť. Okrem toho navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou, v ktorej sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístka a variabilný symbol. Príprava týchto žalôb je rutinná činnosť, nevyžadujúca žiadne odborné znalosti. Pokiaľ aj napriek tomu navrhovateľ splnomocnil na prípravu návrhu advokáta, takýto postup je nanajvýš neúčelný, a teda neúčelne sú vynaložené aj tým vzniknuté trovy konania.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok v sume 16,50 € a trovy právneho zastúpenia v sume 87,88 € (tri úkony á 16,60 € + DPH + 3 x režijný paušál á 7,81 €). Dôvodil tým, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., na základe čoho

neprimerane znížil trovy konania, postupoval nad rámec platnej právnej úpravy a bez prihliadnutia na jeho majetkové pomery, resp. bez návrhu odporcu na zníženie trov konania, rozhodol o znížení trov konania neoprávnené. Uvedené ustanovenie je možné použiť v prípade, keď trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Vzájomný pomer výšky istiny a trov konania v prejednávanej veci nie je niekoľkonásobný. Poukázal ďalej na to, že trovy právneho zastúpenia priznané súdom nepokrývajú náklady právneho zástupcu za poskytovanie právnych služieb; v prejednávanej veci mu prináležia trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby. Samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, odoslani výzvy na zaplatenie pred podaním návrhu na začatie konania, príprave návrhu na začatie konania a podaní návrhu na príslušnom súde je náročný a zložitý proces, vyžadujúci i primeranú časovú náročnosť, ktorú je advokát povinný venovať kontrole správnosti a úplnosti podania, ako i dôkazným prostriedkom predkladaných spolu s návrhmi na začatie konania; rozsah zníženia je odporujúci dobrým mravom a účelu zákona. V inom súdnom konaní vedenom pod sp.zn. 7 Co 32/2009, 7 Co 64/2009, odvolací súd okrem iného dôvodil tým, že sa nezmenila rovnosť účastníkov konania podľa § 1 a § 18 O.s.p., ústavné právo každého domáhať sa ochrany na súde podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, že nemožno nepriznať, resp. znížiť trovy konania len preto, že ide o drobný spor, len s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.; takýmto postupom nepochybne súd odníma účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Aj v takýchto konaniach musí súd starostlivo posúdiť všetky okolnosti uvádzané v ustanovení § 150 ods. 1 O.s.p. Súd prvého stupňa mal rozhodnúť podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady zodpovednosti za výsledok. Zaplatenie súdneho poplatku je zákonná povinnosť účastníka konania, žiadne ustanovenie hmotných, či procesných noriem v Slovenskej republike neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom, nie je obmedzené ani v drobných sporoch, neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V tejto súvislosti zdôraznil tiež uznesenie Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp.zn. 6 Co 271/2009. Žiadal náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,61 €, ktoré súčasne odôvodnil.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže odvolanie sa týka tej časti rozsudku, ktorá má povahu uznesenia a nejde o vec samu (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutej časti je potrebné zmeniť (§ 220 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 19.11.2013 (keď vec bola pôvodne vedená pod sp.zn. 32 Ro 5932/2013) domáhal zaplatenia sumy 50,70 € odporcom s odôvodnením, že odporca v čase kontroly cestovných lístkov dňa 23.5.2013 na linke MHD č. 87 v Bratislave sa nevedel preukázať cestovným lístkom a cestovné a ani úhradu spolu v sume 50,70 € doposiaľ nezaplatil; tým porušil tarifné a prepravné podmienky navrhovateľa účinné v rozhodnom čase. Ako už bolo uvedené vyššie, súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi, úspešnému v celom rozsahu, náhradu trov konania v nižšej sume ako mu patrí, s poukazom, predovšetkým, na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 150 ods. 1, 2 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Prvostupňový súd v rozhodnutí vo veci samej s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nepriznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vôbec.

V danom prípade je nesporné, že navrhovateľ mal právo dať sa zastúpiť advokátom (§ 24, § 25 O.s.p.). Toto jeho právo nie je ničím obmedzené. Je nepochybné, že právny zástupca navrhovateľa v

uvedenej veci účelne vykonal 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie návrhu na súd. Pokiaľ ide o ďalší uplatnený úkon právnej služby, a to predžalobná výzva na zaplatenie s pokusom o zmier spojená s ďalšou poradou s klientom, tento úkon odvolací súd nepovažuje za účelný pre súdne uplatnenie pohľadávky, najmä vzhľadom na charakter sporu a bolo na zvážení samotného účastníka, či právneho zástupcu, či tento úkon ešte predtým, ako začne súdne konanie, vykoná. Zásadne v zmysle zásady stanovenej v § 142 ods. 1 O.s.p. by teda navrhovateľovi prináležala náhrada zaplateného súdneho poplatku a náhrada za 2 úkony právnej služby spolu s príslušným režijným paušalom a DPH (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 23.5.2013, podanie návrhu na súd dňa 19.11.2013 a to za použitia § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1, 8 O.s.p.; § 1 ods. 1, 3 /v znení účinnom do 30.6.2013, od 1.7.2013/, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ /v znení účinnom do 30.6.2013/, § 13a ods. 1 písm. c/ /v znení účinnom od 1.7.2013/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Odvolací súd však vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o drobný spor, v zmysle ustanovenia § 200ea O.s.p. čiastočne zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že je dôvod pre postup stanovený v § 150 ods. 2 O.s.p., teda pristúpiť k zníženiu priznanej náhrady trov konania. K takémuto záveru dospel odvolací súd z dôvodu, že je nepochybné a súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti, že tak ako uviedol súd prvého stupňa v predmetnom posudzovanom spore ide o návrh, ktorý možno označiť aj za tzv. formulárovú žalobu, keď samotný postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, príprave návrhu a spracovaní samotného návrhu nemožno považovať za náročný a zložitý proces, ktorý by vyžadoval takú časovú náročnosť, ako je to pri ostatných návrhoch na začatie konania na súde, ktoré vyžadujú individuálny prístup. V danom prípade sa jednotlivé samotné návrhy odlišujú len minimálne (účastníci na strane odporcu) predmet konania a základná právna argumentácia a štylizácia sú takmer totožné, odchýlky sú iba minimálne. Pokiaľ teda za tejto situácie prvostupňový súd dospel k záveru, že je tu dôvod na použitie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., možno takémuto názoru prisvedčiť. Odvolací súd sa však nestotožnil s tým, že by navrhovateľovi vôbec nemali byť priznané trovy právneho zastúpenia, pretože takýto postup by bol v rozpore so zásadou spravodlivosti konania, a tiež v rozpore s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné zvažovať, pokiaľ súd dospeje k záveru, že trovy sú neprimerané voči pohľadávke, či je namieste ich zníženie, alebo ich nepriznanie, keďže je nespochybniteľné, že sa navrhovateľ mohol dať zastúpiť advokátom, ktorého služby sú honorované; nemožno v prejednávanej veci dospieť k záveru, že nejde o účelne vynaložené trovy. Vzhľadom na predmet sporu, ktorý je tzv. drobným sporom, je však potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť pri rozhodnutí o trovách konania a zvážiť, do akej miery súd zníži trovy, ktoré považuje za účelne vynaložené tak, aby rozhodnutie o trovách konania bolo spravodlivým, logickým a zákonným ukončením súdneho konania. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné znížiť navrhovateľovi účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby + 2 x režijný paušál + 20 % DPH na polovicu, čo odvolací súd považuje za primerané vzhľadom na vyššie uvedené dôvody. Úspešnému navrhovateľovi tak priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 € a v sume 29,29 € titulom trov právneho zastúpenia účelne vynaložených na uplatňovanie, bránenie práva (2 x 16,60 € + 2 x 7,81 € + 20 % DPH v sume 9,76 € = 58,58 € : 2 = 29,29 €).

Odvolací súd preto zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania) a priznal navrhovateľovi zníženú náhradu trov konania, účelne vynaložených na uplatňovanie a bránenie svojho práva spolu v sume 45,79 € (§ 220 O.s.p.; 16,50 € + 29,29 €).

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože obaja mali v konaní úspech len čiastočný (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.